

ס"ע 17946-02-09 סויה נ' אבוטבול -מאפיית עינב

בית דין אזורי לעבודה בחיפה

בפני
כב' השופט אלכס קוגן
נציג עובדים: סלים אסחאק
נציג מעסיקים: אדם עינב

תובעת
אושרת סויה
ע"י ב"כ עו"ד המאירי
נגד

נתבעת
(עינב אבוטבול) (מאפיית עינב)
ע"י ב"כ עו"ד ארביב
פסק דין

הגב' אושרת סויה (להלן: "התובעת") הועסקה על ידי הגב' אבוטבול עינב (להלן: 1. "הנתבעת") במאפיית עינב (להלן: "המאפייה") החל מיום 27/5/07 ועד ליום 21/9/08, שאז פוטרה מעבודתה

לטענת התובעת, כחודש ימים טרם פיטוריה היא הודיעה לאביה של הנתבעת, מר שמעון אבוטבול, אשר שימש כמנהל עבודה במאפייה, כי היא בהריון, והחל ממועד זה, הנתבעת ואביה שינו את יחסם כלפיה, והיא נדרשה לבצע משימות שונות שלא ביצעה בעבר, ולטענתה, היא פוטרה עקב הריונה

מנגד, לטענת הנתבעת, בעת הפיטורים כלל לא היה ידוע לה או למי מטעמה על הריונה של התובעת, ופיטוריה היו נוכח היעדרותיה התכופות מעבודתה, ובייחוד בימי חמישי-שישי, שאז היה לחץ בעבודה, ומאחר ובחודש 9/08 התובעת התייצבה לעבודה עד השעה 13:00, במקום עד השעה 17:00, על דעת עצמה

המחלוקת העיקרית בין הצדדים בתיק זה היא- האם התובעת פוטרה בניגוד לדין בהיותה בהריון ועקב הריונה, או שמא פיטוריה כלל אינם קשורים קשר כלשהו להריונה שהרי, כטענת הנתבעת היא כלל לא ידעה על דבר ההיריון בעת הפיטורים
השתלשלות העניינים והעובדות הרלוונטיות לענייננו 2.

3. ביום 27/5/07 החלה התובעת את עבודתה כעובדת כללית במאפייה, כעובדת שעתית, ועבודתה הייתה 6 ימים בשבוע

4. בחודש 6/08 הועלה שכרה של התובעת מסך של 20 ₪ לשעה, לסך של 22 ₪ לשעה
5. מיום 19/8/08 ועד ליום 22/8/08 שהתה התובעת בחופשת מחלה
6. ביום 21/9/08 פוטרה התובעת מעבודתה, בהתאם למכתב פיטורים שנוסחו כדלקמן

הרינו נאלצים להפסיק את עבודתך בעסק החל מיום 8.10.2008
בשכר חודש ספטמבר ישולמו לך ימי הודעה מוקדמת 17 יום וכן כל הזכויות המגיעים לך (בסיום יחסי עובד- מעביד" (נספח א לכתב התביעה המתוקן
7. בהקשר זה, חלוקים הצדדים ביחס לנסיבות סיום העסקתה של התובעת אצל הנתבעת

לטענת התובעת, בתום חופשת המחלה (22/8/08), היא בישרה לאביה של הנתבעת, אשר שימש כמנהל עבודה במאפייה, כי היא בהריון. לטענתה, ממועד זה, הנתבעת ואביה שינו את יחסם כלפיה, והיא נדרשה לבצע משימות שונות שלא ביצעה בעבר, דוגמת גירוד הלכלוך מרצפת המאפייה באמצעות שפכטל. ביום 21/9/08 הודיע לה מר אבוטבול כי הוחלט לסיים את העסקתה, וכל ניסיונותיה לברר את סיבת הפיטורים העלו חרס.

מנגד, טענה הנתבעת, כי החל מחודש 7/08 החלה התובעת להיעדר מעבודתה באופן שיטתי ומכוון בימי חמישי או שישי, בהם העבודה במאפייה מרובה ולחוצה, תוך מתן תירוץ שונים. כמו כן, המשמרת בה שובצה התובעת לעבודה הייתה מהשעה 9:00 ועד לשעה 17:00. החל מחודש 9/08 התובעת התייצבה לעבודה עד השעה 13:00 מאחר והייתה צריכה לאסוף את בנה מהגן, וזאת על אף התנגדות הנתבעת. הנתבעת הסכימה כי התובעת תעבוד עד השעה 13:00, במשך שבועיים בלבד, על מנת שתוכל למצוא סידור מתאים לבנה, אולם, התובעת לא מצאה כל סידור, והמשיכה על דעת עצמה לעבוד עד השעה 13:00. נוכח התנהלותה זו של התובעת, היא פוטרה ביום 21/9/08 מעבודתה. יובהר כבר עתה, כי לטענת הנתבעת, לא היה ידוע לה על הריונה של התובעת בעת פיטוריה ונדוע לה לראשונה על ההיריון רק בעת קבלת כתב התביעה בתיק שלפנינו. התובעת ילדה בת ביום 29/5/09. 8.

9. עיקר טענות התובעת.

- א. התובעת פוטרה מעבודתה אך ורק בשל הריונה. לתובעת לא נערך שימוע טרם פיטוריה וכך גם לא הוסבר לה מדוע פוטרה מעבודתה.
 - ב. בסיום יחסי העבודה בין הצדדים, התובעת עבדה למעלה מ-6 חודשי עבודה רצופים, ומשכך, היה על הנתבעת לפנות לממונה על חוק עבודת נשים לקבלת היתר לפיטוריה.
 - ג. על כן, יש לראות את התובעת כמי שהמשיכה להיות עובדת הנתבעת, עד לתום 60 ימים מתום חופשת הלידה ובתום הודעה מוקדמת של 30 ימים.
 - ד. בתביעתה שלפנינו, מבקשת התובעת לחייב את הנתבעת לשלם לה את הסעדים הבאים:
1. שכר עבודה מלא מהיום בו הנתבעת פיטרה את התובעת שלא כדין ועד לתאריך הלידה ביום 29/5/09, בסך של 27,986.2 ₪.
 2. שכר עבודה מלא בגין 60 הימים שמתום חופשת הלידה בסך של 7,238 ₪.
 3. שכר עבודה מלא בגין תקופת הודעה מוקדמת (לאחר 60 ימים מתום חופשת הלידה) בסך של 2,834.9 ₪.
 4. פיצויי פיטורים בסך של 4,848.6 ₪ (לאחר קיזוז סך של 4,239 ₪ ששולמו לתובעת על (חשבון פיצויי פיטורים).
 5. פיצוי בגין אי הפרשות לקרן פנסיה בסך של 731.25 ₪.
 6. דמי נסיעות בסך של 1,712 ₪.
 7. פיצוי ללא הוכחת נזק בגין הפרת סעיף 13א(ב)(1) לחוק עבודת נשים בסך של 57,088.6 ₪.
 8. סך של 200,000 ₪ בגין הפרת סעיף 14(א)(6) לחוק עבודת נשים, התשי"ד-1954 (להלן: "חוק עבודת נשים"), הפרת סעיפים 2 ו-15 לחוק שוויון הזדמנויות בעבודה, התשמ"ח-ועוגמת נפש ("1988" (להלן: "חוק שוויון הזדמנויות בעבודה).
- עיקר טענות הנתבעת. 10.
- א. החל מחודש 7/08 התובעת נעדרה מעבודתה במאפייה באופן שיטתי ומכוון בימי חמישי ושישי, כאשר באותם ימים העבודה מרובה ולחוצה, וזאת, ללא הודעה מראש ובתירוץ שונים ומגוונים.
 - ב. החל מחודש 9/08, ומאחר ובנה של התובעת החל להגיע לגן עירייה, התובעת החליטה על דעת עצמה ובאופן חד צדדי, לעבוד עד השעה 13:30 בצהריים.
 - ג. בשל כך, פוטרה התובעת מעבודתה ביום 21/9/08.
 - ד. מספר ימים לאחר סיום עבודתה של התובעת, נציגת ההסתדרות- הגב' אתי לוי, פנתה לנתבעת בשמה של התובעת בדרישת זכויות התובעת הנובעות מסיום יחסי העבודה.

והנתבעת שילמה לה את מלוא זכויותיה, וזאת, בכפוף לחתימתה של התובעת על כתב ויתור וסילוק, אשר נוסח על ידי נציגת ההסתדרות ה. לאורך כל הדרך, מרגע חזרת התובעת מחופשת מחלה, פיטוריה, המשא ומתן לחישוב זכויותיה וחתימתה על כתב סילוק, התובעת לא סיפרה לנתבעת או למי מטעמה על היותה בהריון.

11. במהלך דיוני ההוכחות שהתקיימו לפנינו שמענו את עדותם של התובעת, הגב' אתי לוי, אשר משמשת מזה כ- 10 שנים כמזכירת איגוד מקצועי בהסתדרות הכללית החדשה, מר דימיטרי זכרוב (להלן: "דימה") שלטענת התובעת נכח בעת שסיפרה למר אבוטבול על הריונה, מר שמעון אבוטבול, אביה של הנתבעת, המשמש כמנהל עבודה ובמאפייה והנתבעת

דיון הכרעה

12. כאמור, הצדדים חלוקים ביחס לנסיבות סיום העסקתה של התובעת אצל הנתבעת, 12. כאשר לטענת התובעת, היא פוטרה מעבודתה אצל הנתבעת עקב ובשל הריונה, ואילו, מנגד טענה הנתבעת, כי במועד הפיטורים כלל לא היה ידוע לה על הריונה של התובעת, ונדוע לה על ההריון רק עם קבלת כתב התביעה

משכך, השאלה הדורשת את הכרעתנו בשלב זה הינה- האם במועד פיטורי התובעת ידעה הנתבעת על הריונה של התובעת

באם נענה על שאלה זו בחיוב, נעבור לבחון את השאלה, האם פיטוריה של התובעת נעשו בניגוד לדין ועקב הריונה של התובעת

האם במועד פיטורי התובעת ידעה הנתבעת על הריונה של התובעת

13. התובעת הצהירה בתצהירה, כי בתום חופשת המחלה בה שהתה מיום 19/8/08 ועד ליום 22/8/08, היא חזרה לעבודתה וסיפרה לאביה של התובעת, מר שמעון אבוטבול, כי היא בהריון. לטענתה, באותו המעמד נכח גם עובד בשם דימה

לגרסת התובעת, לאחר היוודע דבר הריונה, הנתבעת ואביה שינו את יחסם כלפיה, והיא לפתע נדרשה לבצע משימות שלא נדרשה בעבר, כגון גירוד הלכלוך מרצפת המאפייה באמצעות שפכטל. בהמשך, ביום 21/9/08 הודיע לה מר אבוטבול על סיום עבודתה (סעיפים 9-14) לתצהיר התובעת

למחרת, פנתה התובעת לגב' לוי מההסתדרות, וביקשה ממנה עזרה לגבי למי לפנות עקב (פיטוריה בהריון ולקבלת מכתב פיטורים) (סעיפים 18-21 לתצהיר התובעת)

14. זה המקום לומר, כי לאחר שעיינו במכלול הראיות, תצהירים, עדויות והמסמכים השונים, שהוגשו לתיק, מצאנו סתירות רבות ומהותיות בגרסאות התובעת, כפי שנפרט בקצרה להלן

א. התובעת הצהירה בתצהירה, כי מיד בתום חופשת המחלה בה שהתה מיום 19/8/08 לעד ליום 22/8/08, היא חזרה לעבודתה וסיפרה לאביה של התובעת, כי היא בהריון ולאחר היוודע דבר הריונה, התובעת ואביה שינו את יחסם כלפיה, והיא לפתע נדרשה לבצע משימות שלא נדרשה בעבר, כגון גירוד הלכלוך מרצפת המאפייה באמצעות שפכטל (סעיפים 9-14) לתצהיר התובעת

ב. עם זאת, מדבריה של התובעת בדיון שהתקיים לפנינו ביום 10/3/10 עולה, כי היא סיפרה למר אבוטבול שהיא בהריון בשבוע השישי להריונה, במהלך חודש 8/08, לאחר שהתבקשה לגרד את הרצפה עם שפכטל, "לשאלה מה קרה בסוף, אני משיבה שהוא ביקש ממני לגרד (את הריצפה עם שפכטל ואז אמרתי לו שאני בהריון" (ש' 29-13, עמ' 2 לפרוטוקול

ג. בעדותה לפנינו, טענה התובעת כי לאחר שסיפרה למעסיקה על הריונה, היא התבקשה לנקות את הרצפה עם שפכטל, ושינתה שוב את גרסתה וכעת טענה, כי כשבועיים- שלושה לאחר שחזרה מחופשת המחלה בחודש 8/08, היא סיפרה שהיא בהריון, ואז היחס כלפיה

השתנה והיא התבקשה לגרד את הרצפה (ש' 31-24, עמ' 16 לפרוטוקול; ש' 6-1, עמ' 17 (לפרוטוקול)).

ד. בסעיף 7 לכתב תביעתה המתוקן, טענה התובעת כי במהלך חופשת המחלה בה שהתה בחודש 8/08, היא נדרשה לבצע בדיקות דם, אשר עם קבלת תוצאותיהם היא התבשרה על הריונה. עם זאת, מדבריה של ב"כ התובעת בדיון שהתקיים לפנינו ביום 21/10/10, הסתבר כי התובעת כלל לא ערכה בדיקת דם בעת חופשת המחלה, וטענה בעדותה לפנינו כי נודע לה על ההריון לאחר שערכה בדיקה ביתית (ש' 21-16, עמ' 16 לפרוטוקול; ש' 10-9, עמ' 21 לפרוטוקול).

ה. למרות שבדיון שהתקיים לפנינו ביום 10/3/10, סיפרה התובעת כי היא פנתה לגב' אתי לוי, המשמשת מזה כ-10 שנים כמזכירת איגוד מקצועי בהסתדרות הכללית החדשה, כ"חברה של המשפחה", בעדותה לפנינו, בדיון שהתקיים ביום 21/10/10, העידה התובעת כי הגב' לוי אינה חברה של המשפחה, אין לה שום קשר אליה, והגיעה אליה לאחר "שאלת" (אנשים ואמרו לי שהיא מההסתדרות ושאפנה אליה) (ש' 19-9, עמ' 19 לפרוטוקול).

ו. כפי שעוד נפרט ונסביר בהמשך, גרסתה של התובעת, לפיה, פיטוריה נעשו בשל הריונה, נסתרה בצורה ברורה ומפורשת על ידי הגב' אתי לוי, אשר ייצגה את התובעת כמזכירת איגוד מקצועי של ההסתדרות, בעת סיום יחסי העבודה בין הצדדים כך גם התגלו סתירות מהותיות בין גרסתה של התובעת, לבין העד מטעמה- עובד בשם דימה, אשר נכח לטענתה, בעת שסיפרה למר אבוטבול על הריונה, ולכך נתייחס בהרחבה בהמשך.

בדיון שהתקיים לפנינו ביום 10/3/10 טענה התובעת, כי לאחר פיטוריה היא פנתה לגב' 15. אתי לוי, כ"חברה של המשפחה", על מנת שתדריך אותה לאן לפנות. לטענתה, הגב' אתי לוי ידעה שהיא בהריון, והתובעת ביקשה ממנה להתקשר לנתבעת "כי מבחינה כלכלית לא יכולתי לעשות כלום ולא ידעתי מה לעשות ואני תושבת חדשה בעיר בה אני מתגוררת, לכן פניתי אליה, לגב' אתי לוי, כדי שתדריך אותי לאן לגשת על מנת לברר זכויותי מול המעסיק" (ש' 27-23, עמ' 1 לפרוטוקול; ש' 6-1, עמ' 2 לפרוטוקול).

התובעת הדגישה בדבריה, כי הגב' לוי ידעה על דבר הריונה ("ברור שהיא ידעה שאני בהריון" (ש' 26-25, עמ' 1 לפרוטוקול); "אני אמרתי לה שאני בהריון" (ש' 4, עמ' 2 (לפרוטוקול)).

יתר על כן, התובעת העידה לפנינו, כי היא שמעה את השיחה בין גב' אתי לוי לנתבעת, והיא (שמעה את המילה "הריון" מוזכרת בשיחה (ש' 24-18, עמ' 18 לפרוטוקול לגרסתה של התובעת, היא הייתה גם מוכנה לחזור לעבודתה אצל הנתבעת (ש' 6-4, עמ' 2 (לפרוטוקול)).

גם בעדותה לפנינו, העידה התובעת, כי הגב' לוי ידעה על הריונה וכי היא לא רצתה שיפטרו אותה מעבודתה. יתרה מכך, התובעת ידעה כי פיטורי עובדת בהריון הינם בלתי חוקיים בעת (פיטוריה (ש' 31-29, עמ' 10 לפרוטוקול; ש' 14-1, עמ' 11 לפרוטוקול).

לטענת התובעת, הגב' לוי אמרה לה שמגיעות לה זכויות של אישה בהריון והפנתה אותה (למשרד התמ"ת (ש' 31-25, עמ' 18 לפרוטוקול; עמ' 19 לפרוטוקול).
בנקודה זו, נפנה לעדותה של הגב' לוי, שהתגלתה אמינה ומהימנה מאוד בעינינו. 16.

17. הגב' אתי לוי העידה לפנינו, כי התובעת הגיעה אליה, הייתה במצוקה, וסיפרה לה על בעיות בעבודה והיחס של מעסיקה. ויובהר, מעדותה של הגב' לוי עולה, כי בעת שהתובעת פנתה אליה, היא עדיין לא פוטרה מעבודתה, והיא כלל לא דיברה איתה על נושא ההריון, אלא רק על מערכת יחסי העבודה (ש' 20-3, עמ' 7 לפרוטוקול).

עוד עלה מעדותה של הגב' לוי, כי התובעת טענה שמעסיקה לא מתייחסת אליה יפה, לא משבצת אותה לעבודה, ולכן, הגב' לוי התקשרה לנתבעת ואמרה לה ש"אולי כדאי שהקשר

יסתיים לטובת העניין. ואמרתי לה שתפטר אותה ושתתן לה כל מה שמגיע לה ביחסי עובד-מעביד. בזה חשבתי שאני מסיימת את העבודה שלי. הכנתי את החשבונות, שלחתי למנהלת החשבונות של המעסיקה כמה היא צריכה לתת לעובדת בעבור גמר חשבון, לרבות פיצויי פיטורים. התנהלתי מול מנהלת החשבונות של עינב, המעסיקה" (ש' 20-11, עמ' 7 (לפרוטוקול).

ודבריה אלו, מדברים בעד עצמם

18. יובהר ויודגש, מעדותה של הגב' לוי עולה מפורשות, בצורה אשר אינה משתמעת לשני פנים, כי בעת שהתובעת פנתה אליה, היא כלל לא דיברה איתה על נושא ההריון, וכי לו הייתה יודעת על ההריון, היא הייתה פועלת בדרך אחרת לגמרי, "כי אני מכירה את חוק עבודת נשים ואז לא הייתי מציעה למעסיקה לסיים את הקשר עם העובדת" (ש' 7-1, עמ' 8 (לפרוטוקול).

כך גם עלה מעדותה בבירור, כי רק לאחר הגשת התביעה שלפנינו, ולאחר שב"כ הנתבעת התקשרה אליה, נודע לגב' לוי שהתובעת בהריון (ש' 7-1, עמ' 8 לפרוטוקול; ש' 24-20, עמ' 9 לפרוטוקול).

19. ואם בכל זאת לא די, מעדותה של הגב' לוי עולה, כי לאחר שהיא סיכמה עם הנתבעת. ומנהלת החשבונות שלה על סיום יחסי עובד ומעביד, היא ערכה את החישובים בדבר זכויות התובעת בו במקום (ש' 8-5, עמ' 9 לפרוטוקול), וכי

במקרה הזה, אני לא הייתי צריכה אפילו להוציא מכתב, או מכתב דרישה. כי כשדיברתי עם הנתבעת וסיכמנו שאנו מנתקים את יחסי העובד-מעביד, דיברתי עם מנה"ח, מבחינתי היא קיבלה את כל זכויותיה ומבחינתי זה הסתיים. אני לא ידעתי שהבחורה הזו הרה, אחרת כל (הטיפול היה משתנה, אם הייתי יודעת זאת" (ש' 17-14, עמ' 9 לפרוטוקול).

יובהר, מעדותה של הגב' אתי לוי עולה, כי היא שלחה את נוסח הכתב סילוק, עליו. 20. חתמה התובעת בעת סיום יחסי העבודה, למנהלת החשבונות של הנתבעת (ש' 30-28, עמ' 7) (לפרוטוקול).

21. אם כן, ולסיכומה של נקודה זו, מעדותה זו של הגב' לוי, אשר התגלתה כאמינה ומהימנה. מאוד, עולה כדלקמן:

- התובעת הביעה לפני הגב' לוי שרצונה לסיים את עבודתה אצל הנתבעת, ובהתאם לכך, הגב' לוי היא זו שפנתה לנתבעת בהצעה לסיים את יחסי העבודה ולשלם לתובעת את מלוא זכויותיה;
- גב' לוי כלל לא ידעה על הריונה של התובעת, שהרי, לו הייתה יודעת על כך, היא, כמזכירת - איגוד מקצועי בהסתדרות, הייתה פועלת בדרך אחרת ובהתאם לחוק עבודת נשים;
- גב' לוי היא זו שערכה את החישובים בדבר זכויות התובעת בעת סיום עבודתה במאפיה - כתב הסילוק עליו חתמה התובעת נוסח על ידי הגב' לוי -

22. כאמור, לטענת התובעת, בעת שהיא סיפרה למר שמעון אבוטבול על ההריון, עובד בשם דימה נכח במקום באותו הזמן ושמע אותה מספרת זאת, ולאחר מכן, מר אבוטבול ערך (היכרות בינה לבין דימה) (ש' 24-23, עמ' 21 לפרוטוקול; עמ' 22 לפרוטוקול).

23. בהקשר זה נאמר, כי התגלו סתירות מהותיות בין גרסת התובעת לגרסתו של העובד דימה, וכן, סתירות מהותיות בגרסאות שהעלה דימה בעדותו לפנינו

א. מתצהירו של מר דימיטרי זכרוב (להלן: "דימה") עולה, כי הוא החל את עבודתו במאפיה כשבועיים לפני שהתובעת פוטרה מעבודתה; באחת ממשמרות הבוקר שעבד, הודיעה התובעת למר שמעון אבוטבול שהיא בהריון; בסמוך ליום הודעתה של התובעת על הריונה,

ביקשה הנתבעת ממנה וממנו לקרצף את רצפת המאפייה עם שפכטל (סעיפים 6-2 (לתצהירו של דימה).

ב. בעדותו לפנינו, טען דימה, כי הוא החל את עבודתו במאפייה בזמן שהתובעת הייתה בחופשת מחלה ורק לאחר חזרתה מחופשת המחלה הוא פגש אותה לראשונה (עמ' 23 (לפרוטוקול).

כך גם עלה מעדותה של התובעת, לפיה, דימה שמע אותה מספרת למר אבוטבול על (הריונה, ולאחר מכן, מר אבוטבול ערך בינה לבין דימה היכרות (עמ' 22 לפרוטוקול ג. עם זאת, מדוחות הנוכחות של התובעת ודימה עולה, כי ביום 10/8/08 החל דימה את עבודתו במאפייה, ועד לסוף חודש 8/08 הוא עבד מידי יום, ומדוחות הנוכחות של התובעת עולה, כי היא עבדה מספר ימים טרם חופשת המחלה מיום 19/8/08 ועד ליום 22/8/08, במקביל לדימה

- כך למשל, בימים 10/8/08 ו-11/8/08 עבד דימה מהשעה 6:00 ועד השעה 12:00 - והתובעת עבדה באותו הימים מהשעה 9:00 ועד השעה 17:00
- ביום 12/8/08 עבד דימה מהשעה 14:00 ועד השעה 20:00 והתובעת עבדה באותו היום - מהשעה 9:00 ועד השעה 14:40
- ביום 18/8/08 עבד דימה מהשעה 7:00 עד השעה 13:00 והתובעת עבדה באותו היום - (מהשעה 8:30 ועד השעה 16:45 (ת/2, נ/1)
- ד. מנשאל על כך דימה בעדותו לפנינו, הוא השיב כי "לא זוכר את זה" (עמ' 25-24 (לפרוטוקול).

ה. זאת ועוד, בעוד שבעדותה לפנינו, טענה התובעת כי היא סיפרה למר אבוטבול על הריונה ביום 26/8/08, כאשר ביום זה היא התחילה את עבודתה בשעה 9:00, ומיד עם כניסתה לעבודה היא סיפרה לו על הריונה, מדוחות הנוכחות עולה, כי באותו היום דימה החל לעבוד בשעה 14:00, ולטענתו של דימה בעדותו, התובעת סיפרה על הריונה בשעות הצהריים (ש' 30-27, עמ' 21 לפרוטוקול; עמ' 22 לפרוטוקול; ש' 25-13, עמ' 23 לפרוטוקול).

ו. ואם בכל זאת לא די, בעוד שדימה הצהיר בתצהירו כי הנתבעת היא זו שביקשה ממנו ומהתובעת לקרצף את רצפת המאפייה עם שפכטל, מעדותו עלה, כי הנתבעת כלל לא הייתה במאפייה ביום בו הודיעה התובעת על הריונה

בהמשך עדותו טען דימה, כי הם קירצפו את הרצפה כאשר הנתבעת כן הייתה נוכחת, ושינה שוב גרסתו וטען כי הנתבעת ביקשה לנקות את הרצפה ואמרה זאת למר אבוטבול (סעיף 5 (לתצהירו של דימה; עמ' 25 לפרוטוקול).

וכל זאת, בעת שלטענת התובעת מר אבוטבול הוא זה שהורה לה לגרד את הרצפה עם (שפכטל (ש' 16-15, עמ' 2 לפרוטוקול הדיון מיום 10/3/10

24. לטענת הנתבעת, החל מחודש 7/08 התובעת הייתה נעדרת מעבודתה באופן שיטתי. ומכוון בימי חמישי או שישי, ללא כל הודעה מוקדמת

בנוסף, החל מחודש 9/08 בנה של התובעת התחיל גן עירייה והתובעת החליטה על דעת עצמה, כי תעבוד עד השעה 13:00, זאת כאשר המשמרת אליה שובצה התובעת הינה החל מהשעה 9:00 ועד השעה 17:00. הנתבעת התנגדה לשינוי שעות עבודתה של התובעת, ואפשרה לה שבועיים למציאת סידור לבנה ורישומי "צהרון", אולם, בחלוף השבועיים התובעת המשיכה לעבוד עד השעה 13:00

נוכח כך, ביום 21/9/08 פוטרה התובעת על ידי אביה של הנתבעת, מר שמעון אבוטבול

25. זה המקום לומר, כי גרסתה של הנתבעת התגלתה כאמינה ומהימנה, ותימוכין לה, ניתן למצוא בעדותו של אביה, מר שמעון אבוטבול, עדותה של הגב' אתי לוי - מזכירות איגוד מקצועי של ההסתדרות שבזמן אמת ייצגה את התובעת מול מעסיקתה, והמסמכים השונים שהוגשו לתיק, כפי שנפרט בקצרה להלן

א. מר אבוטבול העיד לפנינו, כי הוא פיטר את התובעת מאחר והייתה נעדרת בימי שישי, שאז היה לחץ בעבודה במאפייה, ומודיעה על היעדרותה רק ביום שישי בבוקר (עמ' 28 (לפרוטוקול).

לטענתו של מר אבוטבול, כאשר הוא אמר לתובעת שהיא מפוטרת בשל ההיעדרויות שלה, היא לא אמרה לו כי תפסיק להיעדר ותתייצב לעבודתה, אלא אמרה שמגיעה לה הודעה (מוקדמת ומכתב פיטורים (ש' 27-24, עמ' 29 לפרוטוקול יצוין, כי תמוה שב"כ התובעת בחרה שלא לשאול את מר אבוטבול ולו שאלה אחת ביחס לידיעתו הנטענת אודות הריונה של התובעת, וכן, על גרסת התובעת ב. הנתבעת העידה לפנינו, כי התובעת נעדרה בתכיפות גבוהה מעבודתה, החל מיום 1/9/08 היא עבדה עד השעה 13:00, וגם לאחר השבועיים שניתנו לה לצורך מציאת סידור לבנה, היא עדיין המשיכה לעבוד עד השעה 13:00, והחסירה שוב ושוב בימי שישי (עמ' 31 לפרוטוקול).

ג. תימוכין לגרסתה זו של הנתבעת, ניתן למצוא בדבריה של התובעת בדיון שהתקיים לפנינו ביום 10/3/10, מהם עולה, כי בזמן שעבדה במאפייה בנה הבכור היה במעון, והיא הייתה עובדת מהשעה 8:30 ועד לשעות אחר הצהריים, וכאשר הוא נכנס לגן עירייה ביום 1/9/08, היא הייתה עובדת עד השעה 13:20 מאחר והייתה צריכה לאסוף אותו מהגן אלא, שלטענת התובעת, הדבר היה בהסכמה מלאה של הנתבעת (ש' 12-7, עמ' 2 לפרוטוקול).

ד. עם זאת, בנקודה זו, יש לשים לב לכך, כי מעדותה של הגב' לוי עלה, כי כאשר התובעת פנתה אליה טרם פיטוריה, היא סיפרה לה שמעסיקה כל הזמן צועקת עליה, לא מאשרת לה (להוציא את בנה מהמעון והייתה לה בעיה להוציא את בנה (ש' 28-25, עמ' 8 לפרוטוקול ללמדך, שהנתבעת לא נתנה את הסכמתה לכך, שהתובעת תסיים את עבודתה בשעה 13:30 מידי יום

ה. מדוחות הנוכחות של התובעת עולה, כי בחודש 7/08 התובעת לא עבדה ביום שישי ה- 18/7/08 ומיום 27/7/08 ועד ליום 30/7/08; בחודש 8/08 התובעת לא עבדה בימים וכן, שהתה, 29/8/08, 24/8/08-25/8/08, 17/8/08, 13/8/08-4/8/08/08-3/8/08, 15/8 (בחופשת מחלה מיום 19/8/08 ועד ליום 22/8/08 (ת' 2)

היינו, בחודש 8/08 עבדה התובעת 13 ימים, ונזכיר, כי התובעת עבדה 6 ימים בשבוע יצוין, כי מהשוואת דוח הנוכחות לחודש 8/08 (ת' 2) לתלוש השכר לחודש 8/08 המצורף לתצהיר התובעת עולה, כי שעות העבודה תואמות לחלוטין את השעות המופיעות בתלוש השכר. משכך ומשלא הוכח אחרת, מצאנו את דוחות הנוכחות כמהימנים אם כן, ולסיכומם של דברים 26.

א. גרסתה של התובעת התגלתה כרצופות סתירות מהותיות וכבלתי אמינה;
ב. לעומת זאת, גרסתה של הנתבעת התגלתה כאמינה ומהימנה, ונתמכה בעדותו של אביה, מר שמעון אבוטבול, עדותה של הגב' אתי לוי והמסמכים השונים שהוגשו לתיק, ומשכך אנו מקבלים אותה במלואה

אנו מקבלים את טענת הנתבעת, לפיה, לא היה ידוע לה בעת פיטורי התובעת על הריונה, וכי נודע לה הריון התובעת רק עם קבלת כתב התביעה בתיק שלפנינו
ג. מצאנו את עדותה של הגב' אתי לוי, אשר משמשת מזה כ- 10 שנים כמזכירת איגוד מקצועי בהסתדרות הכללית החדשה, כאמינה ומהימנה

ד. מעדותה של הגב' לוי עלה מפורשות, כי התובעת הביעה לפני הגב' לוי שרצונה לסיים את עבודתה אצל הנתבעת, ובהתאם לכך, - הגב' לוי היא זו שפנתה לנתבעת בהצעה לסיים את יחסי העבודה ולשלם לתובעת את מלוא זכויותיה;
גב' לוי כלל לא ידעה על הריונה של התובעת, שהרי, לו הייתה יודעת על כך, היא הייתה - פועלת בדרך אחרת ובהתאם לחוק עבודת נשים
גב' לוי היא זו שערכה את החישובים בדבר זכויות התובעת בעת סיום עבודתה במאפייה - כתב הסילוק עליו חתמה התובעת נוסח על ידי הגב' לוי -
ה. ויובהר, חוק עבודת נשים נועד על מנת להבטיח לעובדת בהריון מקום עבודה ותכליתו היא להגן על העובדת בהריון מפני פיטורים
כך גם, אחת ממטרותיו של חוק שוויון הזדמנויות בעבודה הינה להגן על עובדת בהריון מפני

פיטורים הקשורים בהריונה

1. בנסיבות המקרה שלפנינו, דומה כי התובעת ניסתה לעשות שימוש לרעה בחוק עבודת נשים ובחוק שוויון הזדמנויות בעבודה, שימוש וניצול שפגיעתם בתכלית החקיקה ואף באמון הציבור, המזיקים ורעים לא פחות מאשר פגיעתו הנקודתית של מי שהפר את הוראות החוק במקרה מסוים

2. בנסיבות המקרה שלפנינו, אין המדובר במקרה עליו באים להגן סעיפים 9 ו-9א לחוק עבודת נשים, וכן, סעיף 2 לחוק שוויון הזדמנויות בעבודה, מפני פיטורי עובדת בהריון שהרי, יובהר ויודגש, כי בעת פיטורי התובעת, הנתבעת כלל לא ידעה שהתובעת בהריון, וכך גם הגב' אתי לוי, מזכירת ההסתדרות, אשר ייצגה את התובעת בעת סיום יחסי העבודה, לא ידעה דבר ולא חצי דבר על הריונה של התובעת

ח. למצער, מהתמונה שהצטיירה לפנינו עולה, כי תביעתה של התובעת הוגשה בחוסר תום לב, תוך ניסיון לניצול לרעה הוראות חוק עבודת נשים וחוק שוויון הזדמנויות בעבודה, ויש להישמר שלא לעשות בחוקים אלו שימוש לא נכון

27. אשר על כן, דין תביעותיה של התובעת לשכר עבודה מלא מהיום בו פוטרה ועד לתאריך הלידה, שכר עבודה מלא בגין 60 הימים שמתום חופשת הלידה, שכר עבודה מלא בגין תקופת הודעה מוקדמת (לאחר 60 ימים מתום חופשת הלידה), הפרשי פיטורים, פיצוי ללא הוכחת נזק בגין הפרת סעיף 13א(ב)(1) לחוק עבודת נשים, פיצוי בגין הפרת סעיף 14א(6) לחוק עבודת נשים, פיצוי בגין הפרת סעיפים 2 ו-15 לחוק שוויון הזדמנויות בעבודה ועוגמת נפש- להידחות

28. כמו כן, גם דין תביעותיה של התובעת לפיצוי בגין אי הפרשות לקרן פנסיה ודמי נסיעות- להידחות, כפי שנסביר בקצרה להלן

א. בעת סיום יחסי העבודה בין הצדדים, קיבלה התובעת סך של 9,444 ₪ וחתימה על כתב ויתור וסילוק, שנוסחו כדלקמן

מצהירה/ה בזאת, כי עם XXXXXX194 אני החתום/מה מטה סויסה אושרית מספר ת.ז. קבלת הסכום 9,444 ₪ מידי אבוטבול עינב

אין לי ולא יהיו כל טענות ו/או תביעות כלשהן כלפי אבוטבול עינב בגין יחסי העבודה שהיו בינינו מתאריך 5/07 ועד 9/08

ובכלל זה לעניין פיצויי פיטורין והפרשי שכר כלשהם

קיבלתי בזאת את הסכום המגיע לי סך של 9,444 ₪

(בשקים: מס' שיק 2750672" (נספח א לתצהיר הנתבעת

ב. לטענת התובעת בעדותה לפנינו, היא לא ידעה כי הגב' לוי ניסחה את כתב הויתור, ו"בכלל לא הודעתי לאטי על המכתב הזה"; "אטי לא ידעה בכלל על כתב הויתור ולא דיברה איתי על (זה)" (ש' 7-4, עמ' 19 לפרוטוקול

לטענתה, היא חתמה על כתב הויתור מלחץ, כי היו לא חובות רבים ולא הייתה לה כל ברירה (אחרת) (ש' 16-8, ש' 28-20, עמ' 19 לפרוטוקול

ג. גם בהקשר זה, התגלו סתירות מהותיות בגרסתה של התובעת, עת שמעדותה של הגב' אתי לוי עולה, כי היא שלחה את נוסח הכתב סילוק, עליו חתמה התובעת בעת סיום יחסי העבודה, למנהלת החשבונות של הנתבעת (ש' 30-28, עמ' 7 לפרוטוקול), והיא זו שערכה (את החישובים בדבר זכויות התובעת (ש' 8-5, עמ' 9 לפרוטוקול

ד. לא נעלם מעינינו, כי פסיקת בתי הדין לעבודה קבעה מבחנים וקריטריונים שונים לתקפותם של כתבי ויתור, כאשר אלו ייבחנו ביתר קפידה כאשר הזכויות בהן מדובר נובעות מחקיקת המגן או מהסכם קיבוצי, ונקבע כי ויתור יהא בר תוקף רק אם העובד היה מודע באופן מלא לזכות עליה הוא מוותר (דב"ע לו/ 11-3 יעקב משיח נ' סולל בונה בע"מ, לא (פורסם)

במסגרת זו יש לבחון אם נמסר לעובד, לפני חתימתו על כתב הויתור, חשבון ברור ומובן של הסכומים שיקבל, ואם נוסחו של כתב הויתור הנו ברור וחד משמעי (דב"ע נב/ 217-3 אגודה

ארצית של מנהלים ומורשי חתימה של הבנק הבינלאומי נ' הבנק הבינלאומי הראשון לישראל (בע"מ ואח'), פד"ע כז 3

ה. עם זאת, בנסיבות המקרה שלפנינו, משבעת סיום יחסי העבודה הייתה התובעת מיוצגת על ידי מזכירות איגוד מקצועי מההסתדרות, הגב' אתי לוי, שערכה בעצמה את כל החישובים בגין זכויותיה הנובעות מתקופת עבודתה וסיומה; בהתאם לחישובים אלו, הנתבעת שילמה לתובעת את מלוא הזכויות להן טענה התובעת; הגב' לוי היא שניסחה את כתב הסילוק והעבירה אותו למנהלת החשבונות של התובעת-מצאנו, כי יש לתת תוקף לכתב ויתור וסילוק עליו חתמה התובעת בסמוך למועד סיום יחסי העבודה ודין תביעותיה לפיצוי בגין אי הפרשות לקרן פנסיה ודמי נסיעות-להידחות

סיכום הדברים. 29.

איננו רואים כל אפשרות, לפיה התובעת פוטרה לאחר שהודיעה למעסיקתה על דבר הריונה ולאחר פיטוריה היא פנתה לגב' אתי לוי – מזכירות איגוד מקצועי בהסתדרות (למעלה מ-10 שנים) וזו לא העלתה בפני המעסיקה דרישה כלשהי או טענה כלשהי בגין פיטורי אישה בהריון.

כפי שלגב' אתי לוי נודע על הריונה של התובעת רק לאחר שהוגשה תביעה זו, כך גם הנתבעת ואביה לא ידעו מאומה בדבר הריונה של התובעת עת שזו סיימה עבודתה אצל הנתבעת.

אין זה סוד, כי בתי הדין לעבודה מחמירים מאוד עם אותם מעסיקים המפטרים נשים בהריון בשל הריון – וכך צריך להיות

יחד עם זאת, יש להיזהר שאותם חוקים חשובים הנועדו להגן על נשים בהריון מפני פיטורים לא חוקיים, לא יעשה בהם שימוש לרעה, כפי שניסתה התובעת לעשות במקרה זה שלפנינו

לפי דבריה וגרסתה האמינה של גב' אתי לוי – מזכירת איגוד מקצועי של ההסתדרות. 30. אשר ייצגה את התובעת בזמן אמת בסמוך לסיום עבודתה אצל הנתבעת, הרי שהתובעת פנתה לגב' לוי בזמן שהיא עדיין לא פוטרה מעבודתה והתובעת מעולם לא הזכירה ולא סיפרה לגב' לוי את דבר הריונה

התובעת פנתה לגב' אתי לוי משום האווירה העכורה ששררה בינה לבין הנתבעת במקום העבודה והדברים עולים באופן חד משמעי מהעדויות שגב' לוי עצמה מסרה בבית הדין

גב' אתי לוי שייצגה את התובעת במעמד סיום יחסי עבודה, פנתה אל הנתבעת ושכנעה את הצדדים להביא את יחסי העבודה לסיומם תוך שהיא זו שערכה וניסחה את כתב הסילוק והיא זו שערכה וחישבה את זכויותיה של התובעת עם סיום יחסי העבודה

אתי לוי, שייצגה את התובעת באותו מעמד, לא ידעה מאומה על הריונה של התובעת 'אם גב ודאי שגם הנתבעת או אביה לא ידעו על כך והדבר נודע לכולם רק לאחר הגשת תביעה זו

בסופו של יום, תביעה זו התבררה כתביעת סרק תוך שהתובעת מנסה לנצל באופן ציני. 31. את החוקים שנועדו להגן על נשים מפני פיטורים בשל הריון

סוף דבר

התביעה נדחת. 32.

התובעת תשלם לנתבעת, תוך 30 יום, הוצאות משפט בסך 5,000 ₪

ניתן היום, ו' תשרי תשע"ב, 04 אוקטובר 2011, בהעדר הצדדים

סלים אסחאק
נציג עובדים
אדם עינב
נציג מעסיקים
אלכס קוגן – שופט